

RANY PRZEWLEKŁE

Nie uległy zagojeniu w ciągu 8 tygodni od powstania owrzodzenia podudzi w przebiegu:

- niewydolności żyłnej
- odleżyny
- zespołu stopy cukrzycowej u pacjentów z cukrzycą

Każdą z tych ran trzeba umyć, najlepiej pod prysznicem z użyciem bezzapachowego i bezbarwnego mydła, następnie delikatnie osuszyć. Jeżeli nie jest to możliwe, mycie może odbywać się w łóżku np. przy użyciu pianek do mycia ciała, a następnie płukania solą fizjologiczną (w butelkach, do kupienia w aptece).

Dobór opatrunków będzie zależał od aktualnej fazy gojenia się rany. Decyzję podejmie pielęgniarka lub lekarz.

- Owrzodzenia żyłakowate – najczęściej bandażowanie elastycznym bandażem (kompresjoterapia), po wykluczeniu przez lekarza niedokrwienia kończyn dolnych. Owrzodzenia żyłakowate najczęściej występują w okolicy kostek, są płytkie, bolesne i nie występuje na nich czarna martwica.
- Odleżyny najczęściej powstają na wypukłości kostnej w wyniku ucisku. Mogą być płytkie lub bardzo głębokie. W toku leczenia może być potrzebne opracowanie chirurgiczne i stosowanie różnych specjalistycznych opatrunków (właściwe wskaże pielęgniarka rodzinna, opieki długoterminowej).
- Zespół stopy cukrzycowej najczęściej dotyczy osób z wieloletnią cukrzycą, które nie stosowały się do zaleceń lekarskich i przez wiele lat nie miały prawidłowych poziomów cukru we krwi.

Często przyczyną jest przypadkowy uraz, gdyż występują zaburzenia czucia, czasem całkowite zniesienie czucia bólu i temperatury w obrębie stóp.

- odciążać chorą kończynę (nie wolno na niej stawać)
- stosować środki dezynfekcyjne np. Microdacyn.

Uwaga! Każde owrzodzenie ma swój początek na stopie czyli poniżej kostki. Rana na podudziu u chorego na cukrzycę nie jest stopą cukrzycową. Tego typu rany wymagają konsultacji z lekarzem diabetologiem, najlepiej w gabinecie stopy cukrzycowej.

Pielęgnacja stóp w cukrzycy:

- mycie stóp oraz dokładne ich osuszanie, zwłaszcza przestrzeni między palcami,
- nawilżanie – np. krem Bioton do stóp u osób bez zrogowaciałego naskórka, maść Flexitol u osób ze zrogowaczeniami,
- codzienna zmiana skarpetek (bawełniane, bambusowe),
- zakaz chodzenia bosą,
- zakaz siadania blisko ognia lub innego źródła ciepła, zwłaszcza z bosymi stopami,
- zakaz lekceważenia nawet najmniejszych skaleczeń,
- zakaz noszenia zbyt ciasnego obuwia, w miarę możliwości obuwie powinno być zrobione na indywidualne zamówienie,
- zakaz samodzielnego obcinania paznokci,
- zakaz stosowania płynów, maści, plastrów na odciski.